

**SPOLEČNÝ ZPRAVODAJ
ŽĎÁRSKÝCH FARNOSTÍ**

VÁNOCE 2011

2012 – ROK BIŘMOVÁNÍ

Přijď, Duchu svatý ***(modlitba Karla Rahnera)***

*Přijď, Duchu svatý, Duchu Otce i Syna,
přijď, Duchu lásky, Duchu synovství,
Duchu pokoje, důvěry, síly a svaté radosti.*

*Přijď, tajemný jásote v slzách světa,
přijď, vítězný živote v smrti země,
přijď, otče ubohých, zastánce utištěných,
přijď, světlo věčné pravdy,
přijď, láska vlitá do našich srdcí.*

Nemáme nic, co by tě mohlo přinutit, a proto důvěřujeme.

*Naše srdce se ve skrytu bojí tvého příchodu,
protože jsi nezištný a jemný, protože jsi jiný než ono.
Máme však nejpevnější příslibení, že přesto přijdeš.
Přijď tedy, přicházej den ode dne nově a více.*

Spoléháme na tebe; na koho jiného se můžeme spolehnout.

*Milujeme tě, neboť jsi láska sama.
V tobě máme Boha za Otce, neboť ty v nás voláš Abba - milý Otče.*

*Děkujeme ti, oživovateli, Duchu svatý, že v nás přebýváš,
že ty sám chceš v nás být pečeti živoucího Boha,
pečetí na jeho vlastnictví.*

*Zůstávej při nás, neopouštěj nás v trpkých bojích tohoto života
ani při jeho konci, až nás všechno opustí.*

Přijď Duchu svatý.

Amen

Milí přátelé, bratři a sestry,

Vánoční dny s celým úchvatným obsahem nás vytrhují z všednosti a dodávají odvahy. Ve verších to kdysi vyjádřil Michail Jurjevič Lermontov:

„Tu náhle ztiší se zlý nepokoj v mé duši, čelo se rozjasní a srdce na mou čest zas věří, že štěstí možné jest.“

Ano, štěstí možné jest! Není to náš výdobytek ani naše zásluha – je to dar! Není to štěstí, po kterém by zůstaly rozpaky nebo kocovina – je to štěstí, které se trvale usadilo v našem životě, aby se stalo silou k všednostem i zápasům...

Záchrana je nadosah; dobře to řekl sv. Jan Maria Vianney: „Jen krůček z prostřednosti a jsme zachráněni“.

Požehnané Vánoce!

Vaši kněží

P. Vladimír Záleský
P. Tomáš Holý

*Ježíš Kristus přichází proto,
aby nás osvobodil od zla,
které máme v sobě,
i od zla, které přichází zvenku.
Aby posílil všechno, co je v nás dobré,
a my se tak stávali jeho slávou.
Aby potěšil všechny nešťastné
a dal jim novou naději.
Aby nás vyvedl ze všech špatných
závislostí,
do kterých jsme se dostali,
a aby nám odpustil naše selhání.
Aby se nám dal nalézt jako ten,
který chce naše dobro.
Aby nám dal zakusit radost
stát se jako on obdarováním druhých.*

Ježíš Kristus přišel, aby nás ujistil, že nás má Bůh rád, že u něho – na rozdíl od nás lidí – neexistuje nikdo odstrčený, osamocený, nemilovaný...

A to je vlastně důvod vánoční radosti a kořen téměř všech věcí, které se o Vánocích staly zvykem a tradicí.

Ať Pán naplňuje vaše srdce. Za to se modlím a k tomu vám žehnám.

Mons. Vojtěch Cikrle
biskup brněnský

FARNOST SVATÉHO PROKOPA ŽDÁR NAD SÁZAVOU I

Roráty v adventu:

- Pondělí 28. listopadu až sobota 24. prosince:
V pondělí až sobotu rorátní mše svatá v 6:30 hodin.

Svátost smíření:

- Čtvrtek 15. prosince: 16:00 – 18:00.
- Pátek 16. prosince: 16:00 – 18:00.
- Pondělí 19. prosince: 9:00–12:00, 14:00–19:00 (více zpovědníků).

Mše svaté o Vánocích:

- **Sobota 24. prosince – Štědrý den:** 6:30 Rorátní mše svatá.
16:00 Vigilie slavnosti Narození Páně pro rodiče s dětmi.
24:00 Půlnoční mše svatá. *Jiří Pavlica: Missa brevis (Chrámový sbor sv. Prokopa a orchestr ZUŠ).*
- **Neděle 25. prosince – slavnost Narození Páně:** 7:30, 10:30 a 18:00.
10:30 Missa brevis (Chrámový sbor sv. Prokopa a orchestr ZUŠ).
- **Pondělí 26. prosince – svátek sv. Štěpána:** 7:30 a 10:30.
7:30 Doprovází rytmická schola sv. Prokopa.
- **Sobota 31. prosince – památka sv. Silvestra, papeže:**
16:00 Mše svatá na poděkování za uplynulý rok a s prosbou o požehnání.
- **Neděle 1. ledna 2012 – Matky Boží, Panny Marie:** 7:30, 10:30, 18:00.
- **Čtvrtek 5. ledna 2011:**
18:00 Vigilie Zjevení Páně, mše svatá s žehnáním vody, kadidla a křídý.
- **Pátek 6. ledna 2012 – slavnost Zjevení Páně:** 8:00 a 18:00.
- **Neděle 8. ledna 2012 – svátek Křtu Páně:** 7:30, 10:30 a 18:00.
V ostatní dny platí obvyklý pořad bohoslužeb.

FARNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE ŽĎÁR NAD SÁZAVOU II

- **Neděle 18. prosince – 4. neděle adventní:**
9:00 Adventní mše svatá s přinesením betlémského světla.
Od 15:00 do 17:00 předvánoční svátost smíření.
- **Sobota 24. prosince – Štědrý den:**
21:00 Vigilie slavnosti Narození Páně („půlnoční“).
Karel Kempter: Missa in D (chrámový sbor Fons).
- **Neděle 25. prosince – slavnost Narození Páně:**
9:00 Mše svatá. (*Vánoční zpěv lidu*).
Od 14:00 do 16:00 je otevřen kostel pro veřejnost. Především rodiny s dětmi a přáteli mohou navštívit baziliku a prohlédnout si betlém.
- **Pondělí 26. prosince – svátek sv. Štěpána:**
9:00 Mše svatá.
- **Úterý 27. prosince – svátek sv. Jana:**
17:15 Mše svatá s žehnáním svatojanského vína.
- **Pátek 30. prosince – svátek Svaté rodiny:**
17:15 Mše svatá s obnovou manželských slibů.
- **Sobota 31. prosince – památka sv. Silvestra, papeže:**
23:00 Mše svatá s poděkováním za uplynulý rok a prosbou za nový rok 2012 v poutním kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře.
- **Neděle 1. ledna 2012 – slavnost Matky Boží, Panny Marie:**
9:00 Mše svatá. *Světový den modliteb za mír.*
- **Pátek 6. ledna 2012 – slavnost Zjevení Páně:**
17:15 Mše svatá s žehnáním vody, kadidla a křídly.
- **Neděle 8. ledna 2012 – svátek Křtu Páně:**
9:00 Mše svatá. *Jiří Pavlica: Missa brevis (Chrámový sbor sv. Prokopa a orchestr ZUŠ).*

DOPROVODNÉ KULTURNÍ PROGRAMY OBOU FARNOSTÍ

Neděle 18. prosince až pátek 30. prosince 2011, kaple svaté Barbory

Výstava betlémů

Farnost od kostela sv. Prokopa Vás zve na vánoční výstavu betlémů. Výstava potrvá od 18. prosince do 30. prosince 2011 v kapli svaté Barbory. Otevřeno bude denně od 9:00 do 17:00 hodin. Výstava bude zahájena 17. prosince 2011 v 16:00 hodin adventním koncertem a výtěžek bude věnovaný Petru Krábkovi na zahraniční léčbu. K vidění budou betlémy dřevěné, vyřezané řezbářem J. Běhalem, papírové i několik textilních, perníkové, keramické, drátěné, korálkové. K vidění bude i otáčivý betlém zhotovený panem Jarošem. Uvidíte betlémy staré, klasické, ale i moderní. Můžete si zakoupit Žďárský papírový betlém a nově i Klášterský betlém. *Jana Miškovská*

Úterý 20. prosince v 16:00, před Starou radnicí na Náměstí Republiky

Živý betlém

V mrazivém odpoledni žďárského náměstí znovu ožívá biblický příběh o narození Spasitele. Hrají a zpívají herci ze žďárských církevních škol a obou farností.

Od soboty 17. prosince 18:00, kostel svatého Prokopa,

a neděle 18. prosince 9:00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše

Betlémské světlo

Akce šíření Betlémského světla poprvé proběhla v Rakousku v roce 1986 jako charitativní akce pro radost postiženým dětem. Do Betléma, místa narození Ježíše Krista, je pro Betlémské světlo každý rok vyslán chlapec nebo děvče (říká se jim Dítě Betlémského světla), kteří vykonali něco dobrého. Odtud se světlo lásky a pokoje potom šíří do celého světa. Motto letošního Betlémského světla zní: „Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo...“ (Iz 9, 1) Bližší informace o Betlémském světle lze získat na webu www.betlemskesvetlo.cz.

Pátek 16. prosince až neděle 18. prosince, Městské divadlo

Ostrov pohody 2010

Občanské sdružení Ostrov pohody za laskavého přispění Města Žďár nad Sázavou Vás srdečně zvou na 14. ročník této tradiční předvánoční akce v Městském divadle.

PÁTEK 16. prosince

19:30 LABYRINT SVĚTA aneb když chci něco změnit, musím začít u sebe.
Divadelní hra na motivy J. A. Komenského (Divadelní amatérské uskupení
Velryba z laboru)

SOBOTA 17. prosince

14:00 BOHATÝRSKÁ POHÁDKA – děj pohádky vychází z ruských pohádkových příběhů. Vystupuje v ní bohatýr Olgoj, krásná Petra, ale i loutky obrů v nadživotní velikosti (Divadlo Koráb, Brno)

15:30 ZELENÉ PRASÁTKO – příběh o nepřírozně zbarveném prasátku, jeho cizokrajném kamarádovi a dvou loupežnicích (De Facto Mimo, Jihlava)

16:45 VÁNOČNÍ HRA (o.s. Přátelé waldorfské pedagogiky, Žďár nad Sázavou)

19:30 BLUESOVÉ VÁNOCE S AMBITTERS – žďárská hudební formace pohybující se na pomezí blues, folku a jazzu ve složení P. Straník, Z. Čech, S. Mokřý, J. Kohoutek, L. Mošner

NEDELE 18. prosince

14:00 DĚTI PIRÁTŮ A ZTRACENÝ OSTROV – dobrodružná cesta pirátských dětí za největším pokladem světa. Bude to zlato nebo věrné přátelství? (Divadlo eMILLion)

15:30 SVATOU DOBU JIŽ TU MÁME (Folklorní soubor Kamínek, Žďár nad Sázavou v doprovodu Horácké muziky)

16:00 DVA SNĚHULÁCI - po roce se potkají dva sněhuláci a s koledami projíždějí celými Vánočními svátky (Divadlo Úsměv)

16:45 PÁSMO TANCŮ A VÁNOČNÍCH KOLED (Žďárské folklorní soubory Rozmarýnek, Bystřínka a Studánka v doprovodu Horácké Muziky)

Divadlo otvíráme v 13:30 hodin. Mezi jednotlivými představeními bude ve foyer tradiční DĚTSKÁ DÍLNA – nápady na dárky pro blízké a jejich výroba. Do HER A SOUTĚŽÍ Vás zapojí DUHA AZ a Přítav vodních skautů RACEK ze Žďáru nad Sázavou – skauti budou rozdávat Betlémské světlo. Hrát a zpívat budou proslavení Koledníci a žáci ZUŠ. Provázet vás bude Fifinka, Piňďa, Myšpulín a Bobík, pečení perníčků zajistí občanské sdružení Přátelé waldorfské pedagogiky, Žďár n. Sáz.

Ve foyer divadla bude umístěna výstava a výzdoba, kterou připravila MŠ „POHÁDKA“ z Brodské ul. 5, Žďár nad Sázavou 3, u bufetu budete moci obdivovat netradiční výzdobu žďárského výtvarného uskupení „Verliba se plácá v barvě“.

Jako vždy je VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ !

Aktuální program a podrobnosti sledujte na www.ostrovphody.cz.

Sobota 24. prosince v 17:00 hodin, věž kostela svatého Prokopa

Troubení koled z věže kostela svatého Prokopa

České koledy zazní v podání trubačů oděných v historických barvách města.

Neděle 25. prosince v 15:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Jesličková pobožnost v kostele svatého Prokopa

Nejen pro mládež farnosti, zpěvem doprovází schola sv. Prokopa. Vánočně vyzdobený kostel je veřejnosti otevřen po celý den.

Pondělí 26. prosince ve 14:30 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Program dětí u jeslíček v bazilice Nanebevzetí Panny Marie

Program koled a básní u jeslíček v klášterním kostele.

Pondělí 26. prosince v 17:00 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Koncert chrámového sboru FONS: Zpívej v čase vánočním

Chrámový pěvecký sbor FONS spolu s komorním orchestrem žáků ZUŠ vás srdečně zvou na již tradiční osmý vánoční koncert „Zpívej v čase vánočním“, konaný v bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše ve Žďáře nad Sázavou 26. prosince 2011 v 17:00 hodin. Kromě jiných vánočních skladeb zazní i Missa in D od Karla Kemptera, dómského kapelníka v Augsburgu, která ve Žďáře dosáhla tak velké obliby, že zde byla v období let 1890 až 1906 provozována celkem čtyřicetkrát. Mše doprovodí i půlnoční liturgii v bazilice 24. prosince 2011 ve 21:00 hod. Diriguje Miroslava Smékalová a Leoš Drahotský.

Miroslava Smékalová

Středa 28. prosince v 17:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Svatopluk a Česká mše vánoční

Tak jako každý rok se pěvecký sbor Svatoopluk připravuje na tradiční vánoční koncert. Letošní koncert chystáme opravdu slavnostní. Bude provedena slavná Rybova Česká mše vánoční. Tato mše byla kmenovým repertoárem Svatoopluku dlouhá desetiletí. Před časem se nám zdálo, že už ji máme trochu přehranou a přezpívanou. Tak se stalo, že nebyla na našem repertoáru dlouhých 8 let. O to víc se nyní všichni zpěváci těší na její uvedení, také proto, že bude provedena ve spolupráci s Filharmonií Gustava Mahlera. Svatoopluk již několik sezón s tímto profesionálním tělesem, řízeným šéfdirigentem Jiřím Jakešem, spolupracuje, avšak

bude to poprvé, kdy budou naši posluchači mít možnost obě tělesa společně slyšet na „domácí půdě“. Kromě Rybovy mše zazní ještě vánoční pastorely starých českých mistrů a Missa brevis Charlese Gounoda zkomponovaná v romantickém duchu. Tento koncert se uskuteční s finanční podporou města Žďáru nad Sázavou a s laskavým pochopením pana faráře Tomáše Holého. *Jan Lán*

Sobota 7. ledna v 17:00 hodin, kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Carmina Bohemica: Vánoční koncert duchovní hudby

Pražský soubor Carmina Bohemica vystoupí na vánočním koncertě v poutním kostele na Zelené hoře.

Neděle 8. ledna v 15:30 hodin, kostel svatého Prokopa

Vánoční koncert scholy od svatého Prokopa

Srdečně zveme všechny příznivce dobré hudby na vánoční koncert, jehož součástí budou také naši hosté – Malá rytmická schola ze Žďáru nad Sázavou II. a vokální těleso C-vox také ze Žďáru. Zazní koledy a duchovní tvorba známých autorů.

PŘEHLED NEJBLIŽŠÍCH PLÁNOVANÝCH AKCÍ

1. prosince 2011 – 26. února 2012, Horácká galerie Nové Město na Moravě

Miloš Sláma: Průřez linem, kresbou

Srdečně vás zveme na výstavu, která je průřezem tvorby našeho farníka Miloše Slámy. Otevřeno je denně mimo pondělí a státní svátky 9 – 12 a 13 – 17 hodin.

28. prosince 2011 – 28. března 2012

Program KLASu, Sdružení křesťanských seniorů

28. prosince 2011 ve 14:30 hod. v České pojišťovně:

Beseda o demografickém vývoji v ČR, Evropě a ve světě, komentovaná prezentace o dobrovolnické činnosti, film k diskuzi: PRAVZTAHY, dokument absolventky FAMU.

11. ledna 2012 ve 14:00 hod. v České pojišťovně a 17. ledna 2012 v 17:00 hod. na faře při bazilice:

Film O bydlení seniorů – instruktážní dokument Diakonie ČCE.

25. ledna 2012 ve 14:30 hod. v České pojišťovně:

Členská schůze Sdružení křesťanských seniorů.

8. února 2012 v České pojišťovně a 21. února 2012 na faře při bazilice:

Beseda v rámci programu KLAS.

22. února 2012 v České pojišťovně:

Promítání DVD La Salletta a Pěšák Boží (dr. Šrámek).

14. března 2012 v České pojišťovně a 20. března 2012 na faře při bazilice:

Beseda v rámci programu KLAS.

28. března 2012 v České pojišťovně:

Jeruzalém a události v době Kristově (s promítáním)

27. – 29. ledna 2012, denně v 16:00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Triduum modliteb matek

Společenství Modliteb matek srdečně zve farníky z obou žďárských farností na další modlitební triduum, které se uskuteční ve dnech 27., 28. a 29. ledna 2012 vždy od 16 :00 hodin. Místem konání je bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše.

Romana Bělohlávková

29. ledna 2012 v 18:00, křížová chodba u baziliky Nanebevzetí Panny Marie

P. Jindřich Kotvrda: Psychoterapie nebo zpověď?

O uzdravování ducha a duše přednáší P. Mgr. Jindřich Kotvrda, kněz a psychoterapeut.

3., 10. a 17. března 2012, Nové Město na Moravě

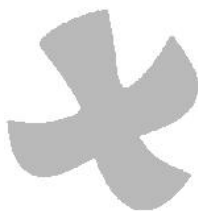
Kurz pastoračních pomocníků

Po několika letech se opět nabízí možnost absolvovat kurz pro laické pomocníky ve farnostech. Bude probíhat pro žďárské děkanství vždy v kinosále v Novém Městě na Moravě. Je určen především pro budoucí akolyty, lektory, vedoucí společenství.

31. března 2012, Brno

Setkání mládeže s otcem biskupem

Tradiční diecézní setkání mládeže v brněnské katedrále na Petrově.

22. – 29. dubna 2012, Brno

Pout' mládeže do Taizé

Mládež od 15. let se může přihlašovat na společný program mladých z různých koutů světa v komunitě bratří v Taizé, kam vyrazí společně s klášterským jáhnem Karlem Janů, u kterého se mohou rovněž přihlašovat.

11. – 12. května 2012, bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše

Duchovní obnova farnosti s P. Eliasem Vellou

Tradiční duchovní obnova klášterské farnosti s P. Eliasem Vellou, ke společnému programu zveme i hosty z okolí.

12. – 13. a 16. května 2012, kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Hlavní svatojánská pout' na Zelené hoře

Letošní pout' proběhne o víkendu před hlavním svátkem sv. Jana Nepomuckého a potom také přímo v den svátku hlavního patrona Čech.

Neděle 3. června 2012 v 9:00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Neděle 12. června 2012 v 10:30, kostel svatého Prokopa

První svaté přijímání

První svaté přijímání v našich farnostech proběhne v prvních červnových týdnech. Prosíme vás o modlitbu za naše prvokomunikanty a jejich rodiny.

30. června 2012, katedrála sv. Petra a Pavla v Brně

Kněžské svěcení novokněží brněnské diecéze

V červnu budou vysvěceni na kněze jáhni brněnské diecéze. Dá-li Pán Bůh, je možné, že mezi vysvěcenými kněžími budou i rodák z farnosti sv. Prokopa Josef Novotný a jáhni, kteří působili ve farnosti Nanebevzetí Panny Marie, Karel Janů a Daniel Blažke. V okolí Žďáru by se tedy mohly v létě konat hned dvě primiční mše svaté: primice Josefa Novotného spojená se svatoprokopskou poutí v neděli 1. července a primice Karla Janů v nedalekých Jamách v pátek 6. července. Novokněže také rádi přivítáme v bazilice Nanebevzetí Panny Marie.

2. – 7. července 2012, Orlické hory

7. letní farní puťák – Orlické hory 2012

„Vonná rašelina, z jejíž zrzavé vody a z islandského lišejníku, který tam roste, jsem si za večerů vařil pekelně hořký nápoj. Jako čtenář severských cestopisů jsem věděl, že právě tohle pili v Arktidě vyčerpaní cestovatelé. Ráno jsem si nakrájel do slaniny jiný lišejník, dutohlávkou sobí, uhnětl odpornou výživnou kouli, jakýsi indiánský pemmikan. Bylo nutno zkusit, co poskytuje objevená země.“

Miloš Nevrlý, Nejkrásnější sbírka

Orlické hory – oproti temné a drsné Šumavě, rozfáraným Krušným horám, skoro velehorským Krkonošům, pustým Novohradkám nebo městy obklopeným Jizerkám jako by tudy do Polabí od východu vstupoval duch moravských výběžků Karpat. Východní Čechy trochu vyzvednuté nad okolí. Přesně tam se tentokrát vydáme. Budeme na to mít času přesně od primice do primice, tedy od 2. do 5. července.

Půjdeme na místa tajná a pustá: máš jen to, co si neseš na zádech, a neseš si jen to, co nutně potřebuješ.

P. Vladimír

17. – 25. července 2012, Bulharsko

14. diecézní expedice mládeže – Pirin 2012

14. expedice by měla směřovat do divokých bulharských hor. Rilu, s nejvyšší balkánskou horou Musala, jsme navštívili již na své 5. výpravě před osmi lety. Pirin však zůstal „bílým místem“, je tedy čas vrátit se do této nádherné země. Hřebenovka z mramoru, pravoslavný klášter – Roženski manastir, skalní masivy, mezi kterými jsou desítky jezer, a travnatá i lesnatá údolí divokých

horských řek, to vše nás čeká. Pohoří je pod ochranou UNESCO – není divu! Divocí osli, mramorová homole - nejvyšší hora Vichren (2914 m) i prastará borovice „Bajkušova mura“, stará 1300 let, s obvodem kmene 7 metrů, pyramidy skalního města a mnoho dalších zázraků, o kterých se v průvodcích nic nepíše – to bude 6 dní v terénu. Odpočineme si až poslední den ve slovenské vesnici Bodonoš, na severu Rumunska. Přihlašovat se můžete již dnes!

P. Vladimír Šagi

14. – 19. srpna 2012, Žďár nad Sázavou

Celostátní setkání křesťanské mládeže

Celostátní setkání mládeže probíhá v duchu světových dní mládeže a koná se v České republice přibližně jednou za 5 let. Mottem letošního setkání je: „Ovocem Ducha je láska, radost a pokoj...“ (Gal 5,22)

Od 9. září 2012, Maďarsko, Ukrajina, Rumunsko

Farní pout' – Maďarsko, Ukrajina, Rumunsko 2012

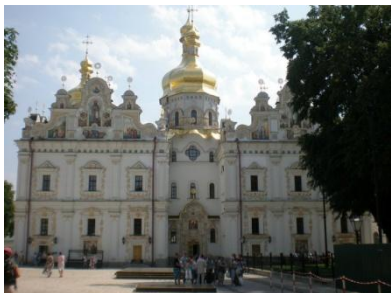

Záříjový termín se osvědčil; krásné, stále ještě teplé dny, málo turistů a studentům doznívají prázdniny. Letos se vydáme v neděli 9. září do maďarského poutního místa Szentkút. Poutní bazilika uprostřed lesů s františkánským klášterem. Nádherné místo pod bukovými svahy Mátry – letos na podzim si tam s námi hrál na schovávanou Plšík lískový. Zde bude první nocleh v poutním

domě. Další den pojedeme na Ukrajinu. V Chustu máme řadu přátel a z budovy, kde budeme spát další noc, možná v budoucnu udělají nové biskupství. Tak rychle, rychle, dokud je tam místo pro obyčejné poutníčky. Odtud se vydáme na pout' do kláštera otců baziliánů v Boroňjavu a projdeme si několik kopců na karpatských poloninách. Další zastávka bude v Rumunsku – pravoslavný klášter Moisei. Před lety nás tam hodný archimandrita napájel čerstvým mlékem – denně nám nosil plný kýbl a pak jsme s úctou a posvátnou zvědavostí okukovali navzájem liturgii; my tu východní a oni tu západní. Další monastýr Barsana je nedaleko. Krásné a pozeňhané místo, kde se stále zpívá Pánu Bohu ke cti: to láká mnohem víc, než nedávné zařazení do UNESCO. „Cimitir vesel“, čili veselý hřbitov. Tak tady člověk neví, jestli se má smát nebo plakat. Nebudu to popisovat, to musíte vidět! Nějak tak bude vypadat naše putování s rodinami, dětmi, mládeží i seniory... Tolik svatých míst na malé ploše jen tak někde nepotkáte a zázraky se tam pořád dějí. *P. Vladimír*

NĚKOLIK OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2011

13. diecézní expedice mládeže: Ukrajina 2011

Ukrajina, krajina krajně ukrytá, Karpatami pokrytá. Stala se mým prázdninovým středobodem. Než jsem do 365,25 dne napočítala, seděla česko-ukrajinská posádka v pohodlí bílé expediční Scanie.

Cesta k hranici, kde se lidé loučí s domovinou, byla hladká a veselá, ale pak nás čekalo už jen drncání po ukrajinských silnicích. Ovšem úsměv přešel maximálně řidiče Aleše a jeho kápoše Mírka. Ne vždy jsme se přemísťovali za pomoci našeho vozu.

Vyzkoušeli jsme i místní dopravu, tzv. Mašrutku. Ta nejevila nejmenší známky přítomnosti tlumičů, takže naše obrazy se bohužel stávaly na půl dne rozostřeny.

Ukrajina nás přijala velice přívětivě: Lvov, Kyjev a Kamenec Podilsky nabídl historické obohacení, Počajivská lávra (největší putní místo), chrám sv. Michala, hrob rabi Léviho a jiná Bohem naplněná místa přinesly duchovní načerpání a paměťhodnosti našeho národa rozkryly Český Malín a karpatské pohraniční kameny.

Vrcholem naší spokojenosti byla jak jinak než ukrajinská jídla. Počínaje ochutnávkou čerstvého ovčího sýra v karpatských horách, konče slavnostní večeří s náležitostmi správného stolování u kamaráda otce Volodimira v Chustu. Vše pro jistotu vypáleno douškem slivovice nebo typické vodky.

Když asfaltová cesta pozbyla nesčetných děr, bylo to znamení, že krásných čtrnáct dní se nachýlilo ke konci. Nezbyvá než se těšit na následující expedici, na které budeme objevovat pro nás doposud skryté krásy Bulharska... *Anna Kohoutková*

Podzimní bohatý program scholy od svatého Prokopa

Zkouška, vystoupení, zkouška... Tak vypadalo několik posledních měsíců v naší schole. Zkrátili jsme si letní prázdniny a již od srpna začali pilně trénovat. Svým zpěvem jsme doprovázeli svatby, křtiny a mše svaté. V polovině srpna jsme byli pozváni na tradiční Orelskou pouť na svatý Hostýn, kde jsme zpěvem a hrou obohatili nedělní mši svatou. Koncem srpna jsme společně s malou rytmickou scholou doputovali na Pout' rodin. Zde jsme doprovázeli mši svatou celebrou otcem biskupem Vojtěchem a potěšili rodiny z různých koutů naší diecéze.

V září jsme nezapomněli ani na našeho bývalého pana faráře Ervína Jansu a s radostí se vydali do Lomnice u Tišnova. Zpěvem jsme potěšili místní farníky i otce Ervína a společně jsme si opekli buřty na farní zahradě. 26. září jsme očekávali

spolu s dalšími 83 biřmovanci příchod Ducha svatého. Samozřejmě tu nechyběl otec biskup a schola složená ze zpěváků obou žďárských farností. Dále jsme zavítali do Příbyslavi. Také zde jsme svým muzicírováním doprovodili mši svatou.

Vystoupili jsme na benefiční akci, abychom podpořili našeho zpěváka Petíka a pomohli mu tak k finančně náročné léčbě. Nechyběly ani tradiční festivaly, Cantate Domino v Polné a žďárská La Festa. V polovině října se nejstarší schola rozrostla. Příchod nových členů z tzv. střední scholy vnesl mezi zpěváky nového ducha. Děkuji zpěvákům za pilnou a obětavou práci po celý rok. Všem rodičům za trpělivost, pochopení a podporu.

Veronika Krábková

Biřmování v roce 2011

Volejme „Abba, Otče“

Jako jednomu z biřmovanců je mi milou povinností seznámit vás s výjimečnou akcí, která probíhala v letošním roce. Byla to příprava na biřmování. Sešlo se nás opravdu mnoho a rozdělili

jsme se na dvě skupiny. Obě skupiny se scházely jednou za čtrnáct dní po sobotní večerní mši. Jedna skupina u otce Tomáše Holého, druhá u otce Vladimíra Záleského. Příprava byla intenzivní. Na nás všech bylo patrné, že při každém odchodu z přípravy jsme čím dál blíže k Bohu. V průběhu přípravy se naše debaty staly přátelskými konverzacemi a rozjímáním o velké Boží milosti. Díky biřmování jsme také objevili spoustu nových přátel. Zakončením naší cesty byla mše svatá v bazilice Nanebevzetí Panny Marie, kterou celebroidl otec biskup Mons. Vojtěch Cikrle. Tato mše svatá měla svoji specifickou atmosféru. Každý z nás sedmdesátí biřmovanců prožíval svoji vlastní cestu.

Po skončení mše jsme se všichni biřmovanci i s kmotry sešli na farní zahradě. Tento moment pro mě byl nezapomenutelný. Dýchla na mě opravdu úžasná pohoda. Většina lidí za něčím stále spěchá, ale v tuto chvíli byli všichni naprosto klidní. Potom jsme se odebrali do svých domovů, kde jsme se svými přáteli slavili přijetí Ducha svatého. Na každého z nás Duch svatý sestoupil a zapůsobil jinak. Někteří jeho milost pocítili okamžitě, jiní jeho milosti čerpají dodnes. Pevně doufám v to, že i díky nám biřmovancům si k Bohu najde cestu čím dál více lidí. Věřím, že během příštího roku, který je věnován právě biřmování, tento ničím nenahraditelný a nesmazatelný pocit zažije mnoho lidí, kteří budou čerpat sílu z Ducha svatého!

Každý z nás má čas se zastavit, neboť sv. Augustin řekl: „Stvořil jsi nás pro sebe, neklidné je naše srdce, dokud nespočine v Tobě.“

Ze žďárskou farnost bych chtěl mnohokrát poděkovat otci Tomáši Holému, který i přes svou velkou osobní ztrátu pro nás udělal maximum. Byl nám velkým příkladem toho, co znamená člověk ve víře. Otče ještě jednou díky, jste pro nás nedokonalé křesťany vzorem!

Dále také děkuji otci Záleskému, který se obětavě a s láskou staral o přípravu druhé skupiny. Nemalý dík patří také jáhnu Jiřímu Dvořáčkovi. Všem Vám za vaši obětavou práci, a lásku patří nesmírný dík nás všech nových křesťanů! *Vít Peňáz*

5. ročník Svatováclavského festivalu Fons s cenou Jiřího Koláře

28. září na státní svátek sv. Václava se areál zámku Kinských ve Žďáru nad Sázavou stal dějištěm 5. ročníku Svatováclavského festivalu duchovní hudby Fons s cenou Jiřího Koláře. Jak historicky tak i architektonicky atraktivní prostředí s vynikající akustikou, jakou nabízejí poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře, kde se konají krátká sborová

představení účastníků festivalu, nebo bazilika Nanebevzetí Panny Marie, která propůjčuje své prostory hlavnímu festivalovému koncertu, může svým hostům poskytnout jen málokterý festival.

Na letošním ročníku festivalu se sešli zástupci všech hlavních oblastí naší země. Čechy zastupoval pražský sbor Sanguis Novus, Moravu spolu s pořadajícím sborem Fons známá brněnská Kantiléna a Slezsko sbor Dźwięk, Karviná – Ráj a sbor Bernardini, Břidličná.

Před hlavním festivalovým koncertem účastníky festivalu přivítal správce farnosti P. Vladimír Záleský a místostarosta města Bc. Ladislav Bárta. Hlavní cenu festivalu, Cenu Jiřího Koláře – nádherné skleněné talíře s emblémem festivalu – převzaly nakonec dva pěvecké sbory: Kantiléna, Brno a Fons, Žďár nad Sázavou. Ale ani ostatní festivaloví účastníci neodjeli domů s prázdnou. Zvláštní ceny za dramaturgii soutěžního vystoupení, stylovou interpretaci nebo za dirigentský výkon byly totiž spojeny se získáním překrásných váz, které stejně jako hlavní ceny festivalu věnoval pan Jiří Bureš ze sklárny Glass Art Princ, Žďár nad Sázavou. Festival zakončilo společné vystoupení všech pěti zúčastněných sborů, které provedly skladbu Ave Maria J. Busta pod taktovkou profesora Jiřího Koláře. *Leoš Drahošský*

Tříkrálová sbírka podporuje terénní hospicovou péči

„Na den, kdy mi lékaři sdělili moji diagnózu, zhoubný nádor, se dlouhou dobu zapomenout nedalo. Náhle se mi okruh myšlenek zúžil pouze na blízkou budoucnost, své nejbližší, na to, jak moje nemoc bude probíhat a jak vše asi skončí. Když se ohlédnu a zavzpomínám, co v té nejhorší době, kdy jsem ulehla na lůžko, bylo pro mě a moji rodinu záchranou, tak doporučení kontaktu na Oblastní charitu Žďár nad Sázavou. Konkrétně na Domácí hospicovou péči. Moje rodina Charitu oslovila z důvodu zapůjčení polohovacího elektrického lůžka, ostatních pomůcek a pomoci při hygieně. Po operaci nádoru si matně pamatuji na svůj návrat domů. Vše mě bolelo, každou chvíli jsem se potřebovala pohnout do jiné polohy, ale bez cizí pomoci to bylo nemožné.

Pomohl nám příchod pracovnice Domácí hospicové péče, která byla příjemná a ochotná nám vše ulehčit. Domluvily jsme se na službě a na zapůjčení lůžka. Trochu jsem si oddechla, ale vzápětí jsem si uvědomila, že lůžko nemáme jak dopravit. Auto sice máme, ale žádný vozík. Pracovnice hospicové péče nás uklidnila a slíbila dovoz lůžka zajistit. Opět jsem paní z Charity zahrnula obavou, jak bude lůžko možné dopravit, když bydlíme v bytovce bez výtahu. Ani to nebyl problém. Ujistila mě, že lůžko je demontovatelné a skládá se z několika dílů. Při transportu lůžka hned druhý den pomáhal i dobrovolník Charity. Stále někdo přinášel další a další díly postele a já byla zvědavá, jak asi dlouho bude montáž trvat. K překvapení celé naší rodiny bylo lůžko pracovníci spolu s dobrovolníkem smontováno do půl hodiny. Manipulaci s lůžkem mi pak pracovnice hospicové péče vysvětlila. Pečovatelky se u mě pravidelně střídaly a pomáhaly mi s hygienou. Vždy pro mě měly milé slovo plné porozumění. V noci se mi lépe spalo a přes den jsem vše jaksi lépe zvládala. Službu dále využívám a s polohovacím lůžkem jsem moc spokojená. Často se ale zamýšlím nad tím, jak právě zdánlivě nevýznamné věci viditelné mohou být nepostradatelné pro věci podstatné, neviditelné. Myslím tím spokojenost, ulehčení života ve vážné nemoci, pokoj v srdci.“

Lůžko, které tolik pomohlo 65leté pacientce, bylo zakoupeno z prostředků Tříkrálové sbírky. Tato sbírka mimo jiné podpořila i nákup dalších potřebných kompenzačních pomůcek, přispěla i na nákup automobilu a tažného zařízení.

„Automobil je nutnou součástí terénních služeb, které patří mezi nejlevnější typy sociálních služeb, protože jsou poskytovány přímo v domácím prostředí uživatele. Pracovník se tak má možnost rychle dostat k uživateli do hůře dostupných obcí i za nepříznivého zimního počasí. K dalším důležitým pomůckám patří i tažné zařízení, které slouží při přepravě objemných pomůcek pro pacienty. Jeho nákupem jsme zefektivnili přepravu pomůcek, která byla do letošního roku závislá na dobrovolné pomoci,“ vysvětlila Marie Miličková, vedoucí Domácí hospicové péče.

Lenka Šustrová

Půjdeme tam, kam nás Bůh pošle,

říkají jáhnové **Josef a Karel**

Povídá jeden zaměstnanec žďárské dopravní firmy druhému: „Človče, představ si, můj syn půjde studovat na kněze!“ A druhý odvětlí: „No představ si, můj kluk taky.“ Takhle nějak se odehrál rozhovor Josefa Novotného ze Žďáru a Karla Janů z Hlinného. Jejich stejnojmenní synové, o kterých se před několika lety bavili, za tu dobu ušli kus cesty ke kněžství. V červenci v brněnské katedrále přijali jáhenské svěcení a minimálně celý rok stráví jáhenskou praxí. Oba se teď čas od času potkávají ve Žďáře. Josef Novotný, nový prefekt olomouckého konviktu, si občas odskočí domů, zatímco Karel Janů sbírá zkušenosti v klášterní farnosti Nanebevzetí Panny Marie pod vedením otce Vladimíra Záleského.

Po Žďáře už koluje historka o tom, jak se kdysi vaši otcové a zároveň kolegové z práce potkali a jeden druhému se chlubil, že jeho syn se rozhodl stát knězem. Tak jak to tedy bylo?

Karel: Já se tohle dozvěděl až od Pepy.

Josef: Je to tak, říkal mi to můj táta. Naši tátové se znali mnohem dříve než my dva. Kdo se pochlubil jako první, to už nevím. Víc prozradí Josef Novotný starší, můžete se ho zeptat.

Vaše kroky se teď protínají ve žďárských farnostech. Kdy jste se vy dva potkali vůbec poprvé?

Josef: Jak si tak vybavuji, potkali jsme se v psychiatrické léčebně v Bohnicích. Byli jsme tam oba na psychotestech, které musí absolvovat každý, kdo chce jít do

semináře, dělají se ještě před přijímačkami. Doktor Goldman potvrdil, že jsme normální.

Karel: Nebo si to aspoň myslíme. Já si pamatuji, že měl Pepa černé brýle. Já měl problém se do Bohnic dostat, věděl jsem, že tam jezdí tramvaj číslo jedna, ale nejdřív jsem nasedl do spoje na opačnou stranu.

Pro kněžství jste se rozhodli zhruba ve stejnou dobu. Jak dlouho tohle rozhodnutí ve vás zrálo?

Josef: Tuhle myšlenku jsem vždycky úspěšně zaháněl. A pak jsem jednou šel u nás na Vodojemu po ulici, bylo to někdy ve druhém zářijovém týdnu v roce 2003 a najednou to přišlo. Radši jsem o tom ještě hodně dlouho nikomu neřikal, jen s pár kněžími jsem to probral. Ani z rodiny to nikdo nevěděl. Věděl jsem, že předtím stejně ještě budu muset absolvovat civilku a nic neuspíším. Chtěl jsem mít jistotu, že to není jen nějaký můj chvilkový nápad, ale že je to skutečně to správné.

Karel: První impulz byl, když jsem byl malý a nebavila mě škola, viděl jsem, že pan farář je pořád doma a má prázdniny... Ale vážně, začal jsem o tom uvažovat asi v patnácti, když jsem byl v Medžugorii. U mě to bylo chvíli jo, ne, jo, ne. Asi rok před maturitou jsem se rozhodl, že chci jít touto cestou. Přemýšlel jsem taky, jestli budu trapistou, ale když jsem byl tři týdny u nich v západních Čechách, zjistil jsem, že ne. Jen jsem si nedokázal představit, jak to bude v semináři vypadat, dlouho jsem nikam z domu nejezdil a žil jen na vesnici. V semináři jsem pak zjistil, že se můžu osamostatnit, bylo to krásných šest let, určitě to ve mně nenechalo nějaké mindráky nebo rány, rád se tam vracím.

Tebe nelákalo jít studovat do Říma na Lateránskou univerzitu, kde byl třeba právě Josef?

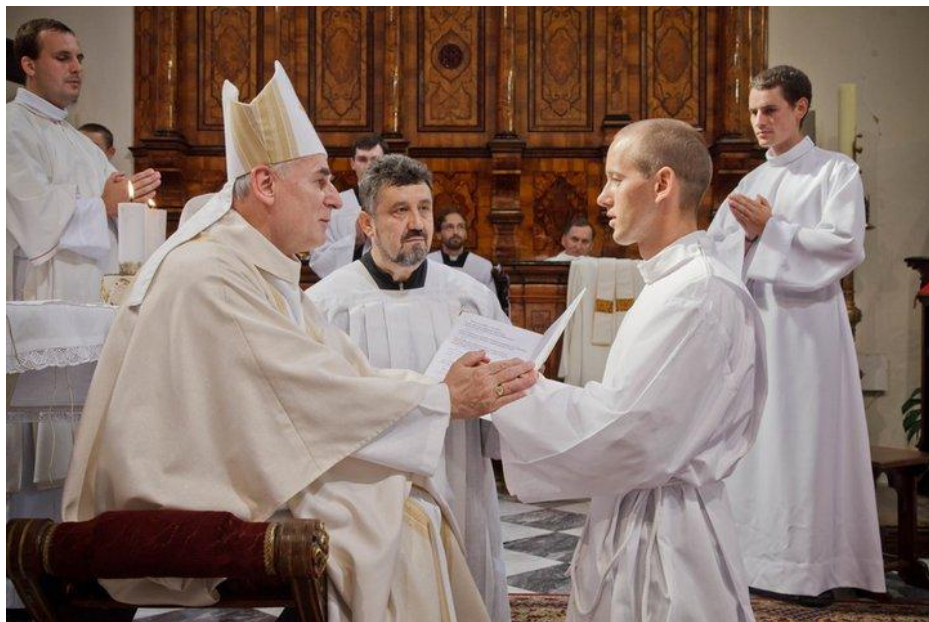
Karel: Vůbec ne, italsky neumím. Stejně rozhoduje otec biskup, není to o tom, že by bohoslovec přišel a řekl, že by chtěl studovat tam a tam. Já studoval rok v Erfurtu. Po zkušenostech v Německu jsem zjistil, že studovat teologii v cizím jazyce je pro mě hodně těžké. Do ciziny už bych studovat nešel, leda za prací.

Měli jste společně jáhenské svěcení letos v červenci v brněnské katedrále, teď máte „velkou roční praxi“. Pepo, co obnáší služba v olomouckém konviktu?

Josef: Dělán prefekta, tedy vychovatele, sekretáře i učitele. Jsem naštěstí minimálně o pět let starší než nejstarší ze studentů, to je moje výhoda. Bývaly časy, kdy byl prefekt třeba čtvrtý nejmladší ze všech. Je zajímavé, že ze šesti studentů teologického konviktu z brněnské diecéze je pět z Vysočiny. Cítím se tam dobře, kluci jsou fajn, jsou rozumní a nadšení, uvidíme, jaké to bude po Vánocích, až nadšení vyprchá. Učení mě baví, učím liturgiku a biblistiku, a když je potřeba, zaskočím i za učitelku italštiny.

A jak sis, Karle, zvykl v zámecké farnosti, kam jsi přišel na konci srpna?

Karel: Kostel, fara i zahrada jsou nádherné a lidé i otec Vladimír jsou ke mně dobří. Překvapila mě třeba sbírka potravin pro kněžský seminář, kdy naši farníci přinesli hodně darů. Jezdíme tu a tam pracovat na farní zahradu do Herálce, to mi vyhovuje, protože jsem byl zvyklý dělat v hospodářství. Jsem rád, že tu jsem s otcem Vladimírem, protože je to pro mě vzor kněžství. Tím si nechci nijak šplhat, už jsme se oťukali a známe se trochu víc. I když toho má hodně, neudělá to nikdy na úkor modlitby, takže to není nějaký workoholismus.

Už jsi stačil nasát dějiny téměř 760 let starého kláštera?

Karel: Nejrychlejší studium bylo to, když jsem šel s otcem Vladimírem dvakrát na prohlídku a zapsal si, co říká. O dějinách hodně ví. Prováděl jsem nedávno nějaké poutníky, upozorňoval jsem je, že toho ještě moc nevím, ale i když jsem jim řekl jen výčuc z jeho výkladu, byli úplně nadšení.

A Kroniku žďárského kláštera už jsi četl?

Karel: Ještě ne.

Josef: Já už jsem ji přečetl, ale ne latinský originál, jen český překlad.

Pepa je známý cestovatel, poloviční Ital, který projel kus světa. Jak jsi na tom s cestováním ty?

Karel: Nikam daleko jsem před vstupem do semináře nejezdil. Až když jsem byl v konviktu, měli jsme možnost jet na pracovní praxi do Švýcarska. Od té doby tam jezdívám s mládeží, letos jsme tam byli už popáté. Pomůžeme vždycky sestřám v Magdenau a podíváme se i po okolí do přírody. Rok jsem strávil v Německu, s trapisty jsem byl ve Francii. Letos jsem byl šest týdnů před nástupem do Žďáru v Texasu. A pak jsem hned jel s farníky do Albánie a Makedonie, takže letos bylo cestování opravdu hodně.

Josef: Já už jsem s cestováním skončil. Co jsem se vrátil z Itálie, byl jsem v cizině už jenom s bráchou na den ve Vídni. Jednu dobu jsem přemýšlel o tom, že bych jel na misie do Afriky. Dokonce jsem byl na dva týdny ve Středoafričské republice díky karmelitánům ze Slaného. Bydlel jsem u misionářů, objížděli jsme stanice, poznal jsem život v Africe. Dokonce jsem ochutnal kraju i žábu.

A teď se pochlubte, co už jste si stačili během jáhenské praxe vyzkoušet.

Josef: Už jsem pokřtil tři děti a dvakrát jsem oddával. Něco už mám domluvené na příští rok. Žádný pohřeb jsem naštěstí ještě neměl.

Karel: Společně s Pepou jsme byli u jednoho křtu, to jsme se podruhé v životě sešli jako jáhni u jednoho oltáře, poprvé to bylo při svěcení v Brně. Většinou asistuji při svatbách, křtech i pohřbech, měl jsem i dvě přípravy na manželství a křest, to dítě, Janičku Alenku, jsem pak i pokřtil. Už se mi stal při svatbě i jeden trapas, když jsem přečetl modlitbu „za služebníky Ivu a Petru“, otec Vladimír mi pak říkal, ať tady nezavádím registrované partnerství. (smích) Mám takovou zkušenost ze života. Když jsem byl na praxi v Německu, farář, u kterého jsem tehdy byl, je teď biskupem v Münsteru. Když jsem byl v Erfurtu, náš rektor se stal biskupem v Görlitzu. A teď jsem na praxi tady, tak čekám, kdy to přijde...

Josef: Prostě Kája má ten dar, že všude, kam přijde, se z kněží stávají biskupové. Ne každý má takový dar. (smích)

Máte nějakou vysněnou farnost, kterou byste spravovali? Třeba Mutěnice se sklípkem a vinohradem, malou farnost na Vysočině s třemi dalšími kostelíky či kaplemi v okolí, nebo raději velkou městskou farnost typu Žďár?

Josef: Každá farnost je jiná, má svoje výhody a nevýhody, takže jsem o tom nepřemýšlel. Člověk si může vysnit, že to někde bude lepší, ale když tam pak přijde, zjistí, že to tak skvělé není. A naopak. Jak říká jedna řádová sestřička, kterou na stará kolena poslali na jiné místo: Všude je dobře, kam nás Pán Bůh posílá...

Karel: Když někdo řekne otci generálnímu, kam by chtěl jít, bývá to pak většinou naopak. (smích) Farnost vysněnou nemám, kde mě Bůh bude chtít, tam mě pošle.

Čím byste byli, kdybyste se nerozhodli pro kněžství?

Josef: Asi bych byl ženatý bankéř. Vystudoval jsem „matfyz“, takže se dá předpokládat, že bych dál dělal v bance, jak jsem po škole začal.

Karel: Mě dlouhou dobu lákaly květiny, zahrada anebo truhlářina. Mým velkým snem bylo mít velký ranč, ženu s dětmi a jezdit na koních. Dá to strašně práce okolo, vím to, protože moji rodiče mají hospodářství.

Jiří Bárta

Josef Novotný je ročník narození 1976. Jak sám s úsměvem říká, letos v červnu ukončil už pětadvacátý rok studií. Po promoci na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy pracoval přes tři roky v bance jako specialista řízení tržních rizik. Na žďárském gymnáziu si pak odbyl náhradní vojenskou službu. Ještě než vstoupil do semináře, přihlásil se k dálkovému studiu laické teologie. Po povinném roce v konviktu a dvou letech v olomouckém semináři odešel na tři roky na Lateránskou univerzitu do Říma. Nyní působí v Olomouci jako prefekt Teologického konviktu.

Karel Janů se narodil 4. října 1985 v Novém Městě na Moravě, kde také později vystudoval gymnázium. Pochází z Hlinného (farnost Jámy), má sedm sourozenců, je druhý nejstarší. Jeden čas přemýšlel o tom, že vstoupí do řádu trapistů, nakonec se rozhodl vstoupit do semináře v Olomouci. Byl přijat, když zemřel Jan Pavel II., tedy v roce 2005. Jeden rok strávil na studiích v Erfurtu, nyní je na praxi v klášterní farnosti.

Z POMUKU DO ŽDÁRU

Po stopách mateřinců žďárského kláštera III. (ukončení)

Bylo tomu pravděpodobně někdy brzy na jaře roku 1252, když na pozvání tehdejšího zemského maršálka, pana Bočka z Obrán a Perneggu, vyšlo z kláštera Zelená hora u Pomuku 12 mnichů, aby po strastiplné cestě vyměřili na břehu Sázavy nový klášter.

Ten jejich mateřský, zelenohorský, byl založen už v roce 1144 mnichy z německého Ebrachu, z rozkazu knížete Vladislava II. Kníže věnoval

cisterciáckému řádu rozsáhlá pohraniční území o rozloze více než 50 tisíc hektarů. Pravděpodobně již tehdy existovala osada Pomuk. Vlastní jádro kláštera se ale nacházelo 2 km severně od ní, a tak se traduje pověst, že používaný název Nepomuk vyjadřuje skutečnost, že mniši nesídlili v Pomuku. Původní osada pak nese svoji tradici od dob putování svatého Vojtěcha, který požehnal v době sucha okolní krajině a z čisté oblohy krátce nato pomoklo. Pro svoji potřebu mniši vystavěli rozsáhlý komplex budov s několika až 4 metry vysokými hradbami za sebou. Stejně jako později ve Žďáru to mělo důvod v potřebě ochrany před loupežníky a nájezdníky.

Největší rozmach zažil zelenohorský klášter za panování císaře Karla IV., kdy mělo v klášteře své sídlo na 200 mnichů a konvršů, nicméně historicky už se blížilo období husitských bouří, a tak byl velký klášterní majetek postupně odvážen do bezpečného mateřského kláštera v Ebrachu. 25. dubna v roce 1424 byl klášter husitskými vojsky skutečně napaden a všichni zde nalezení mniši byli bez milosti upáleni. Celý klášter pak lehl popelem. Z historie víme, že část mnichů se přesto zachránila a odešla spolu se vzácnou gotickou sochou Panny Marie do našeho kláštera. Král Zikmund po ukončení husitských válek už znovu neobnovil vlastní klášter, ale jeho majetek přepsal panu Bohuslavu ze Šamberka, zakladateli pozdějšího rodu pánů ze Štenberka. Ještě několikrát se mniši pokoušeli o znovuzrození kláštera, ale po roce 1564 už byly veškeré budovy definitivně opuštěny. Vedle vlastní obce Pomuk vznikla obec Klášter, kde dnes můžeme najít několik zbytků původních klášterních zdí, včetně pozdně gotické fortifikační brány.

Zvláštní a trvalou zásluhou zelenohorského kláštera zůstává jeho podíl na výchově a vzdělání mimořádné osobnosti českých církevních dějin, svatého Jana z Nepomuku. Ten se v nedaleké vsi narodil okolo roku 1342, aby jako mimořádně talentovaný byl v raném dětství přijat do klášterní školy. Po složení slavných slibů odchází na další studia na univerzitu do Prahy a italské Padovy. Stává se

arcibiskupským úředníkem a později generálním vikářem. Jeho osud už je dál dostatečně znám. V období vrcholného baroka se pak se jménem tohoto světce, a tím i kláštera na Zelené hoře, spojuje také žďárský areál. Opat Václav Vejmluva, spolu s architektem Janem Santinim, předpokládali a věřili v budoucí svatořečení Jana z Nepomuku, a tak se vnitřně pečlivě připravovali na výstavbu chrámu věnovaného této osobnosti. V roce 1719 byl v měsíci březnu otevřen hrob Jana z Nepomuku v katedrále svatého Víta v Praze a odborná komise potvrdila všechny důvody ke svatořečení. V říjnu 1722 pak byl nový poutní kostel na žďárské Zelené hoře vysvěcen.

Tím byla vytvořena druhá historická spojnice mezi zelenohorským klášteřem v Západních Čechách a Žďárem nad Sázavou. Příští rok oslavíme obě tyto události. 760 roků uplyne od chvíle, kdy první cisterciáci stanuli na kamenitém návrší nad meandry řeky Sázavy, aby zde založili klášter. Zároveň pak můžeme slavit 290 roků od vysvěcení poutního kostela věnovaného světci, který je se jménem Nepomuk bytostně spjat. Obě dvě události pak propojuje cisterciácký mnišský řád, který sám o sobě patří k nositelům historické tradice evropského mnišství, založené již v 6. století Benediktem z Nursie. Historii řádu v jeho francouzském prostředí jsme popsali v minulých člancích. V čele klášterních rodin stál nejstarší klášter Citeaux a z jeho dceřiných filií Morimundu a následně Ebrachu byl založen klášter na Zelené hoře v Pomuku, který se stal mateřským ústavem pro náš Žďár. Mluví se o takzvané filiaci z mateřského domu.

První cisterciácký klášter v Čechách byl založen už 44 roků po vzniku vlastního řádu ve Francii. Bylo to v Sedlci, který se stal o několik století později součástí Kutné Hory, proslulé nalezištěm stříbra. Založení klášterů v Čechách je spojováno se jménem Jindřicha Zdíka, olomouckého biskupa, osobního přítele svatého Bernarda z Clairvaux. Během příštích 200 let pak bylo založeno v Českých zemích 13 mnišských a 4 ženské cisterciácké kláštery. Z těch druhých pak patří k dosud zachovalým klášter Porta Coeli v tišnovském Předklášteří. Zvláštní a důležitou kapitolou v životě řádu pak je jejich vysoký podíl na hospodářském rozvoji tehdejšího světa. Jako nositelé odkazu benediktinů, jejichž založení je datováno do pozdního období římské říše, převzali řadu zkušeností ze stavebnictví, těžby rud a zpracování kovů, ale také například pěstování vína, vaření piva, zakládání rybníků, opisování a vazby knih a řady dalších dovedností. Tím se jejich kláštery stávaly centrem vzdělanosti a pokroku, kterými výrazně ovlivňovali široké okolí a pomáhali k jeho prosperitě. To bylo i jedním z důvodů, proč bylo jejich zakládání tak oblíbené u tehdejších majitelů rozsáhlých zemských území, protože je nejen duchovně zastřešili, ale také kolonizovali a rozvinuli zde později tolik prosperující výrobu. Během dvou staletí se pak tento příběh duchovního a hospodářského rozvoje přenesl z Francie až do našeho Žďáru.

Stanislav Růžička

Žďár se stane nejmladším městem republiky

Na základě pozvání brněnského biskupství, místních farností a Městského úřadu se bude ve Žďáru nad Sázavou od 14. do 19. srpna 2012 konat 5. celostátní setkání mládeže, které připravuje Sekce

pro mládež ČBK ve spolupráci s Asociací křesťanských sdružení mládeže.

Jedná se o iniciativu, která kráčí v duchu světových dnů mládeže. To je také důvod, proč celému velkému setkání bude předcházet 4. celostátní fórum mládeže. To se bude konat od 23. do 26. února 2012. Fórum vzniklo jako odpověď na slova bl. Jana Pavla II., která napsal v *Christifideles laici*: „Církev má mnoho co říci mladým lidem a mladí lidé mají mnoho co říci církvi.“ Fóra se zúčastní přibližně 100 mladých delegátů, kteří budou zastupovat diecéze, hnutí, řehole, občanská sdružení a vysokoškolskou pastoraci. Důležitými účastníky setkání jsou biskupové. Přicházejí s mladými lidmi rozmlouvat, sdělit jim své myšlenky a hlavně jim naslouchat. Je to tedy příležitost k rozhovorům a ke vzájemnému obdarování. Tématem letošního fóra, bude svátost biřmování a život z tohoto Božího daru.

Minulá fóra přinesla: vznik časopisu IN!, proměnu portálu signály na komunitní web mladých a rozšíření školy partnerství.

5. celostátní fórum se bude konat v prostorách Městského úřadu a Biskupského gymnázia. Žďárské občany prosíme o ubytování delegátů ve svých rodinách. Věřím, že se vaše domovy stanou na pár dnů útočištěm mladých poutníků. Jsem si jist, že společně strávené chvíle mohou být vzájemným obohacením.

Ve dnech fóra navštíví Žďár nad Sázavou prakticky všichni naši biskupové, kteří budou s mladými rozmlouvat a také s nimi slavit mše svaté. Všechny farníky proto zveme, aby spolu s mladými tyto mše svaté prožili:

ČTVRTEK – 23. února

18.00 – mše svatá v kostele sv. Prokopa, **Mons. Jiří Paďour**

PÁTEK – 24. února

19.00 – mše svatá v kostele sv. Prokopa, **Mons. František Lobkowicz**

SOBOTA – 25. února

18.30 – mše svatá v kostele sv. Prokopa, **Mons. Vojtěch Cíkrle**

NEDĚLE – 26. února

11.00 – mše svatá v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie s farnostmi – arcibiskup **Mons. Dominik Duka**.

Po skončení nedělní mše svaté bude probíhat veřejná prezentace závěru fóra.

Děkujeme všem, kteří pomáhají při organizaci setkání, například modlitbou, finančními či nefinančními dary, poskytnutím ubytování a jinými způsoby.

Finanční dary je možné zasílat na účet Asociace křesťanských sdružení mládeže, o.s., číslo účtu: 150369794/0300.

P. Jan Balík

Příběh oltáře svatého Prokopa

„Vkročil jsem do kostela a zůstal stát jako sloup. Předě mnou byl oltář, u kterého jsem celé mládí přísluhoval jako ministrant a u kterého byli oddáni také moji rodiče,“ tak se svěřil s dojetím v hlase o svém loňském zážitku pětáosmdesátiletý skaut Merkur z Prahy, když požádal o bližší informace, jak se oltářní obraz dostal z komunisty odstřeleného kostela svatého Prokopa v Praze-Butovicích – nyní městské části Jinonice – do našeho farního kostela svatého Prokopa.

Začneme tedy od počátku: Pražský barokní kostelík svatého Prokopa nechal v letech 1711 – 1712 vyprojektovat a postavit architektem Pavlem Ignácem Bayerem kníže Adam Schwarzenberg; oltářní obraz zhotovil Jan Schummar roku 1712 podle známého původního obrazu svatého Prokopa ze sázavského klášteřa. K místu se vázaly legendy o svatém Prokopu, bývala tam rozsáhlá jeskyně a poustevna. Vše postupně ustoupilo těžbě vápence, takže již kolem r. 1890 museli farníci kostel bránit před zkázou. Co se nepodařilo v době industrializace, to dokonali soudruzi přes odpor místních a památkářů a kostel zlikvidovali velkými náložemi.

Mobiliář kostela skončil v blíže neurčených depozitech a kromě našeho retabula o něm toho času nevíme nic. Žďárské retabulum po jednání našeho tehdejšího otce faráře Dr. Aloise Učně s arcibiskupstvím pražským a se souhlasem tehdejšího arcibiskupa Františka kardinála Tomáška restauroval mistr a jáhen Karel Stádník mezi roky 1976 – 1979. Retabulum i obraz byly původně v katastrofálním stavu, vše bylo nalezeno v jakémisi zatopeném depozitu polámané, poničené. Celé dílo včetně bohatého rozvilinového rámu a kartuše se znaky hraběte Chotka a Schwarzenbergů bylo původně darováno kostelu jako svatební dar hraběte své nastávající choti.

Starý skaut měl upřímnou radost, když viděl celé dílo zachráněné a v pořádku po tolika letech od svého mládí. A jaký je dnešek pražských Butovic? Uprostřed sídliště vyrostlo mezi roky 1991 – 2001 ekumenické komunitní centrum svatého Prokopa, které ideově navazuje na zrušený kostel. Kromě římskokatolické církve ho užívají další tři křesťanská společenství. Nepodařilo se mi zjistit, zdali se při koncipování interiéru architekti zabývali hledáním mobiliáře ze zrušeného kostela, ale to je již jiná kapitola zvláštního příběhu ztráty a nalezení svatostánku a obrazu svatého Prokopa. Díky Bohu se takové příběhy stávají a mají svůj hluboký vnitřní smysl. Až pojedete do Prahy, můžete nahlédnout i do farnosti, která je jistým způsobem natrvalo spojena s farností naší a která také zůstala díky svým duchovním správcům a obětavým farníkům stále živá.

Petr Peňáz, foto Jiří Přichystal

ŽDÁRSKÁ VÝROČÍ

Před 760 lety přichází 5. února 1252 pod vedením opata Fridricha první skupina mnichů z kláštera v Pomuku, aby ve Žďáře založili klášter. Spolu s ním vzniká první klášterní tržní ves situovaná na Starém městě (dnešní sídliště Klafar).

Z tohoto roku také pochází první historicky doložená zmínka o Žďáru.

Před 410 lety vychází 21. prosince 1602 císařské rozhodnutí, podle něhož žďárští přísluší k manskému soudu olomouckého biskupa.

Před 350 lety byl roku 1662 umístěn do kostelíka Nejsvětější Trojice zvon bez nápisu, vážící 62 kg a o průměru 66 cm.

Před 300 lety byl roku 1712 pořízen do interiéru farního kostela sv. Prokopa oltářní obraz sv. Prokopa. Kopii pořídil podle sázavského originálu Jan Schumar.

Před 290 lety byl na podzim roku 1722 posvěcen poutní kostel svatého Jana Nepomuckého na Zelené hoře.

Před 150 lety proběhla v letech 1860 – 1862 oprava vnějších omítek a střeš ambitu na Zelené hoře.

Před 100 lety byl roku 1912 založen Sirotčí spolek pro žďárský soudní okres s Nadací F. a J. Binkových. Působil jako Kuratorium nadačního domu, který roku 1935 převzala Okresní péče pro mládež.

Před 90 lety byla v letech 1922 – 1923 provedena výměna částí oken na Zelené hoře, opravy však byly ukončeny pro nedostatek prostředků..

Před 80 lety přichází roku 1932 do Žďáru farář P. Rudolf Svoboda, který zde působí až do roku 1957.

Před 70 lety vydává 17. listopadu 1942 Jan Toman ve Městě Žďáře s krajní odvahou mariánské modlitby s modlitbou papeže Pia XII. za pokoj ve světě. Ve stejném roce jsou zrekvírovány zvony z kostela svatého Prokopa, kaple svaté Barbory i kostelíka Nejsvětější Trojice.

Před 50 lety vychází roku 1962 dvousvazkový druhý díl Dějin Žďáru nad Sázavou Metoděje Zemka a Antonína Bartuška.

Před 40 lety odchází 1. září 1972 do výslužby administrátor farnosti svatého Prokopa P. Vladimír Krček. Na jeho místo přichází farář P. ThDr. Alois Učeň, bývalý sekretář brněnského biskupa prof. Dr. Karla Skoupého, který zemřel 22. února 1972 v Brně.

Před 30 lety je od roku 1982 do roku 1987 kaplanem ve farnosti svatého Prokopa P. Rudolf Maria Kosík, OPraem., pozdější správce žarošického poutního kostela a od roku 1999 opat premonstrátského kláštera v Nové Říši.

Před 20 lety roku 1992 probíhá od dubna do června omítnutí věže kostela sv. Prokopa a výroba nových dubových stolic a traverz pro zavěšení zvonů. V červnu požehnal biskup Vojtěch Cikrle nové zvony z dílny Laetitie Dytrychové z Brodku u Přerova; ladění provedl P. A. Ambros, uměleckou výzdobu Otmar Oliva: zvony jsou pojmenovány sv. Cyril a Metoděj (850 kg), sv. Prokop (620 kg), sv. Anežka Česká (230 kg). Požehnání bylo spojeno s biřmováním u sv. Prokopa. V červnu a červenci se uskutečnila oprava fasády kostela sv. Prokopa speciální fasádní barvou darovanou z Rakouska a výmalba kaple sv. Barbory. 12. prosince 1992 přijal v katedrále sv. Víta v Praze kněžské svěcení jáhen Vladimír Hron ze Žďáru nad Sázavou a primici sloužil v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Od roku 1992 do roku 1994 byl kaplanem u sv. Prokopa P. Petr Rössler.

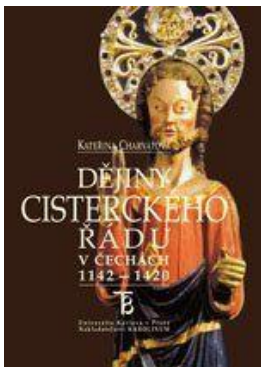
Před 10 lety byla roku 2002 ukončena generální opravy interiéru kostelíka Nejsvětější Trojice, která trvala od října 2001 do 5. července 2002. Od 13. do 18. srpna se ve Žďáře nad Sázavou konalo Celostátní setkání křesťanské mládeže.

S laskavým zapůjčením dat Petra Peňáze

KNIHY

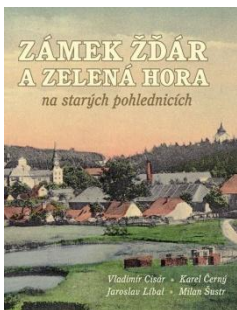
Kateřina Charvátov: Dějiny cisterckého řádu v Čechách 1142 – 1420

Třetí svazek, Klstery na hranicích a za hranicemi Čech. Vydala Univerzita Karlova v Praze v Nakladatelství Karolinum roku 2009.

Z uvedeného díla řdarsk přirozen zaujme nejvíc kapitola vnovan klstˇeru ve řdře s odkazy důkladného poznámkového aparátu. Stař klade důraz na hospodřsk zájmy klstˇera ponejvíce na esk straně. K tomu ucelu je přilořena i mapka Panství klstˇera řdarskho v Čechách, kterou si ale musíme opravit, protože popiska ve čtyřech přpadech nesouhlasí s topografickm umstnm dědin v okolí řdřu – je to ale jenom drobn kaz na kráse. Nesmíme zapomenout ani na souborn Seznam pramen a literatury a velk rejstřík. Kromě řdřu

jsou i ostatní kapitoly nemn zjímav, například o klstˇeru cisterciaek Marienthal v Horní Luřici – Zhořelecku, kter zalořila esk královna Kunhuta kolem roku 1230. Kniha je k dostání i po internetu a na dobírku stojí i s balnm a poštovnm 328,- Kč. Z předchozch dvou svazků je jeřt k dostání druh dl a podle sdlen redakce připravuje autorka reedici doplněného dílu prvého. Je také avizován zvren tvrt svazek, souhrn, kter nabídne celkov pohled na působení cisterckého řádu ve středovkch Čechách.

Zámek řdř a Zelen hora na starých pohlednicích

Karel ern, Vladimř Cisř, Jaroslav Líbal, Milan řustr; 2011

Vzan kniha čtvercového formátu v pevných deskách o zhruba 120 stranách obsahuje množství dobových pohlednic i novř srovnávací fotografie objektů z katastru dneřnho řdřu nad Sázavou 2, tedy klstˇera s okolím. U knihkupců stojí 295,- Kč a je vhodnm vánočním dřkem i přes nkter nepatrn nedostatky.

pp

MALOVÁNÍ PRO DĚTI

A vědí to vůbec lidé?

Zvířecí sněm o Vánočních svátcích

Kdysi dávno svolala zvířata sněm. Liška se zeptala veverky: „Co pro tebe znamenají Vánoce?“

Veverka odpověděla: „Pro mne Vánoce znamenají krásný stromeček ozdobený spoustou svíček a cukrovím, které mám tak ráda.“

Liška se připojila se svou představou: „Pro mne samozřejmě nesmí chybět voňavá pečená husička. Bez pečínky by to opravdové Vánoce nebyly.“ Do řeči se jim vložil medvěd: „Vánočka! O Vánocích musím mít obrovskou sladkou vánočku!“

Slyšet se dala také straka: „Podle mne jsou o Vánocích nejdůležitější krásné a zářící šperky. O Vánocích se má všechno jen třpytit.“

Pozadu nechtěl zůstat ani vůl: „Vánoce dělá Vánocemi teprve šampaňské. Já bych ho vypil klidně dvě lahve!“

A osel, který to už nevydržel, se rychle zmocnil slova: „Zbláznili jste se? Vždyť na Vánocích je nejdůležitější Ježíšek. Copak jste na to zapomněli?“

Vůl se zastyděl, sklopil velkou hlavu a zabučel: „A vědí to vůbec lidé?“

Z knihy Bruna Ferrera Vánoční příběhy pro potěchu duše, převzato z www.vira.cz

FARNOST ŽĎÁR NAD SÁZAVOU – I

Obvyklý pořad nedělních bohoslužeb: 7:30, 10:30 a 18:00

Bohoslužby v týdnu:

Úterý, čtvrtek, pátek a sobota v 18:00, středa v 8:00

Návštěvy nemocných:

První pátek v měsíci a dle potřeby

Duchovní správce: P. ThLic. Tomáš Holý

Kontaktní adresa: Fara u svatého Prokopa, Tvrz 12,

591 01 Žďár nad Sázavou 1

Telefon: 566 625 943

E-mail: prokopzr@seznam.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Kancelářské hodiny: Středa 10:00 – 12:00 a 16:00 – 18:00

FARNOST ŽĎÁR NAD SÁZAVOU – II

Obvyklý pořad nedělní bohoslužby: Mše svatá vždy v 9:00.

Bohoslužby v týdnu: Pondělí, středa a pátek v 17:15, čtvrtek v 17:00 adorace

Farář: P. Vladimír Vojtěch Záleský

Kontaktní adresa a služby nemocným: Římskokatolický farní úřad,

Klášteř 2, 591 02 Žďár nad Sázavou 2

Telefon: 566 625 190

Mobil: 607 736 851

E-mail: zalesky@biskupstvi.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Návštěvy nemocných jsou každý první pátek v měsíci a na požádání.

Zpravodaj žďárských farností, Vánoce 2011: Redakční návrh zpracovali Vladimír Záleský, Tomáš Holý a Zbyněk Vintr. Do zpravodaje přispěli texty farníci obou farností, autoři jsou uvedeni u článků. Obrázky archiv farností a internet. Tisk Unipres. Pro interní potřebu vydávají obě žďárské farnosti.

Návrhy článků pro velikonoční číslo zpravodaje: Chcete-li publikovat pozvánku nebo informace ve velikonočním čísle společného farního zpravodaje, předejte své návrhy do **17. února** příslušnému duchovnímu správci.

Schola sv. Prokopa Žďár n.S.
Vás všechny srdečně zve na

NOVOROČNÍ KONCERT

ÚČINKUJÍ

Schola sv. Prokopa Žďár n.S. a její hosté

MALÁ RYTMICKÁ SCHOLA ŽĎÁR N.S. II
KOMORNÍ SBOR C-VOX

Neděle 8. ledna 2012 v 15 h.
kostel sv. Prokopa Žďár n.S.

V programu zazní skladby různých stylů a žánrů,
čeká na Vás zábava, poučení i překvapení.

Dobrovolné vstupné bude použito na činnost
scholy, její noty, menší nástroje a cestovní výlohy.

Nejezte prosím
v průběhu
koncertu.

TĚŠÍME SE NA VÁS :-)